

เขตปกครองตนเองทิเบต

(Xizang(Tibet) Autonomous Region)

1. ข้อมูลทั่วไป^[1]

ชื่อย่อ	จ้วง
ที่ตั้ง	ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต ทิศเหนือติดกับเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ ทิศตะวันออกติดกับมณฑลเสฉวน ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับมณฑลชิงไห่ ทิศตะวันออกเฉียงใต้ติดกับมณฑลยูนนาน พื้นที่โดยรอบติดกับเมียนมาร์ อินเดีย ภูฏาน เนปาล และแคชเมียร์ เป็นต้น
พื้นที่	1,202,000 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศจีน
จำนวนประชากร	3.3 ล้านคน (ปี ค.ศ. 2017) อันดับที่ 33 ของประเทศ
การปกครอง	แบ่งการปกครองออกเป็น 6 เมือง 1 เขต และ 72 อำเภอ
ผู้บริหาร	 <p>ชื่อ นายอู๋ อิงเจีย Mr. Wu Yingjie ตำแหน่ง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์จีนประจำเขตปกครองตนเองทิเบต เข้ารับตำแหน่งเมื่อ เดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 2016 ภูมิลำเนาเดิม มณฑลซานตง</p>

ชื่อ นายฉี จาลา Mr. Qi Zhala

ตำแหน่ง ประธานรัฐบาลเขตปกครองตนเองทิเบต

เข้ารับตำแหน่งเมื่อ เดือนมกราคม ปี ค.ศ. 2017

ภูมิลำเนาเดิม มณฑลยูนนาน

ภาษาราชการ ภาษาจีนแมนดาริน

สกุลเงิน หยวน

2. เศรษฐกิจ

ในปี 2017 เขตปกครองตนเองทิเบตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศหรือ GDP อยู่ที่ 131,060 ล้านหยวน ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา^[2] จากข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกของเขตปกครองตนเองทิเบตในปี 2017 พบว่า สินค้าส่งออกหลักส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ใช้แรงงานในการผลิตสูง และสินค้านำเข้าหลักได้แก่ เครื่องบินและผลิตภัณฑ์ยา^[3]

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศหรือ GDP ของเขตปกครองตนเองทิเบตในปี 2017 อยู่อันดับที่ 31 ของประเทศจีน^[4]

3. นิคมอุตสาหกรรม^[4]

เขตอุตสาหกรรมหลักของเขตปกครองตนเองทิเบตประกอบด้วย เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีลาซา เขตนิคมอุตสาหกรรมต้าจื่อ และเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการเกษตรชีกัตเซ่ (Shigatse)^[5]

- **เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีลาซา:** เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีแห่งชาติเพียงแห่งเดียวของเขตปกครองตนเองทิเบต ทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมของเขตพัฒนาฯ แห่งนี้อาศัยข้อได้เปรียบทางทรัพยากรท้องถิ่น ใช้การพัฒนาและแปรรูปทรัพยากรเป็นหลัก มุ่งเน้นการดึงดูด พัฒนา และเผยแพร่อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพด้านการแข่งขันในการผลิต เช่น อุตสาหกรรมยา ผลิตภัณฑ์บำรุงร่างกาย อาหาร งานหัตถกรรมพื้นเมือง ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์เชิงลึก และเทคโนโลยีใหม่สำหรับอุตสาหกรรมการเกษตร ปศุสัตว์ และป่าไม้บนที่ราบสูง เป็นต้น ทั้งยังวิจัยเทคโนโลยีวิศวกรรมชีวภาพ พัฒนาเทคโนโลยีที่ประหยัดพลังงานและเทคโนโลยีการจัดการมลพิษทางสิ่งแวดล้อม กระจุกตัวหรือรวมกันในการสนับสนุนการพัฒนาของอุตสาหกรรมข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ พลังงานใหม่ และวัสดุใหม่ รวมถึงอุตสาหกรรมบริการเสริมอื่น ๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน และการบริการทางการค้า เป็นต้น อุตสาหกรรมที่สำคัญของเขตพัฒนาแห่งนี้ ได้แก่ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมยาทิเบต อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมวัสดุ ก่อสร้าง หัตถกรรมขนชาติ และอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ในปี 2017 เขตพัฒนาฯ ลาซามีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม 7,158 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 10.3 มีรายได้จากการเก็บภาษี 768 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.65 รายได้ทางการคลัง

เท่ากับ 2,903 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 26 มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เท่ากับ 1,183 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.6 มีมูลค่าการลงทุนในทรัพย์สินถาวร 5,536 ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 77.4 ยอดค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภครวม 1,650 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 13 การดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติมีมูลค่า 4,241 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 84 ทั้งนี้ ไตรมาสแรกของปี 2018 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตพัฒนาฯ ลาซาเท่ากับ 1,838 ล้านบาท ขยายเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 8.2 มีรายได้จากการเก็บภาษี 2,552 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.47 รายได้การคลังเท่ากับ 854 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.71 มูลค่าการลงทุนในทรัพย์สินถาวรเพิ่มขึ้นร้อยละ 43.8 ยอดค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภครวม 320 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14 และดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติทั้งสิ้น 583 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 41^[6]

- **เขตนิคมอุตสาหกรรมต้าจื่อ:** เขตนิคมอุตสาหกรรมต้าจื่อที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกห่างจากตัวเมืองของอำเภอต้าจื่อไป 1 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 6.01 ตารางกิโลเมตร มีโครงการลงทุนที่ทำสัญญาแล้วในเขตนิคมฯ จำนวน 36 โครงการ เป็นมูลค่าการลงทุนรวม 1,134 ล้านบาท เป็นเงินลงทุนที่มีการลงทุนจริงแล้ว 682 ล้านบาท ในปี 2010 เขตนิคมฯ มีรายได้จากการเก็บภาษี 37.17 ล้านบาท แก้ไขปัญหาการจ้างงานของประชาชนที่มีอาชีพทางการเกษตรและเลี้ยงสัตว์กว่า 1,000 คน ในอีก 5 ปีข้างหน้าโครงการลงทุนทั้ง 36 โครงการจะก่อสร้างแล้วเสร็จและเริ่มดำเนินการผลิตซึ่งจะก่อให้เกิดการจ้างงานในพื้นที่ถึง 3,000 กว่าตำแหน่ง และจะมีรายได้จากการเก็บภาษีมากกว่า 100 ล้านบาท^[7]
- **เขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการเกษตรชีกัตเซ่ (Shigatse):** ได้รับการอนุมัติให้จัดตั้งเป็นเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการเกษตรแห่งชาติจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเมื่อเดือนเมษายน ปี 2012 โดยในปี 2011 มีการลงทุนถึง 10 ล้านบาทเพื่อใช้ดำเนินการในด้านต่าง ๆ เช่น การสาธิตการพัฒนาเทคโนโลยีข้าวบาร์เลย์พันธุ์ใหม่ การสาธิตเทคโนโลยีการผลิตข้าวบาร์เลย์ตามมาตรฐานสมัยใหม่ การสาธิตเทคโนโลยีการเพาะปลูกพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์และเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากหญ้า การสาธิตเทคโนโลยีการเพาะพันธุ์โคนม การสาธิตเทคโนโลยีการปรับปรุงการเลี้ยงแกะ และการสาธิตและบูรณาการเทคโนโลยีการผลิตพืชผักปลอดสารพิษที่มีประสิทธิภาพสูง เป็นต้น นอกจากนี้ยังสร้างสวนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การปลูกพืชบนที่ราบสูง และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและสัตว์ที่มีประสิทธิภาพสูงเข้าไว้ด้วยกัน^[8]

4. อุตสาหกรรม^[9]

อุตสาหกรรมหลักที่สำคัญของเขตปกครองตนเองทิเบต ได้แก่ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว อุตสาหกรรมยาทิเบต อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสัตว์ หัตถกรรมชนชาติ และอุตสาหกรรมก่อสร้างและวัสดุก่อสร้าง เป็นต้น

- **อุตสาหกรรมท่องเที่ยว:** เขตปกครองตนเองทิเบตมีผู้ประกอบการท่องเที่ยวกว่า 140 ราย โดยเป็นผู้ประกอบการโรงแรมและร้านอาหารจำนวน 66 ราย ผู้ประกอบการโรงแรมระดับ

ติดตามจำนวน 15 ราย บริษัทท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศจำนวน 42 ราย บริษัทรถยนต์สำหรับท่องเที่ยวจำนวน 3 ราย และร้านอาหารจำนวน 19 ราย มีการจ้างงานโดยตรง 6,000 กว่าคน และการจ้างงานทางอ้อม 30,000 กว่าคน ในปี 2000 จำนวนนักท่องเที่ยวของเขตปกครองตนเองทิเบตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจอย่างชัดเจน โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งจากในประเทศและต่างประเทศจำนวน 565,000 คน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 32 ในจำนวนนี้เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 149,400 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.1 รายได้จากการท่องเที่ยวของทั้งเขตรวม 651.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 และเกิดรายได้จากเงินตราต่างประเทศ 47.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 33 เขตปกครองตนเองทิเบตมีเส้นทางการท่องเที่ยวที่สำคัญดังนี้ ลาซา-ซานหนาน (ท่องเที่ยวสถานวัตถุโบราณทางวัฒนธรรม) ลาซา-นากชู (Nagqu) (ท่องเที่ยวประเพณีพื้นบ้าน เช่น เทศกาล Sho Dun Festival และเทศกาลแข่งม้า เป็นต้น) ลาซา-ซิกัตเซ (Shigatse) (ท่องเที่ยวผจญภัยทิเบต) และเส้นทางท่องเที่ยวทางไกล 5-15 วันอย่างลาซา-เจียนเซ่-ซิกัตเซ-สาเกีย-ตั้งยื่อ-จางมู่ (เส้นทางท่องเที่ยวสีทอง) ลาซา-ซิกัตเซ-อาหลี่ (เส้นทางท่องเที่ยวแสงบุญ) และลาซา-หลินจื่อ-ซานหนาน (เส้นทางท่องเที่ยวตะวันออก)

- **อุตสาหกรรมยาทิเบต:** ปี 2000 เขตปกครองตนเองทิเบตมีบริษัทผู้ผลิตยาทิเบตจำนวน 19 ราย จำนวนพนักงาน 777 คน ทุนจดทะเบียน 183.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีการผลิตผลิตภัณฑ์ยา 144 ชนิด มูลค่าอุตสาหกรรมเท่ากับ 293.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รายได้จากการขาย 180.48 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 3.57 มีกำไร 73.21 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มูลค่าการจ่ายภาษี 25.82 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยยาทิเบตจำนวน 12 ชนิดถูกจัดให้เป็นยาจีนของชาติที่ได้รับการคุ้มครอง ยาทิเบตจำนวน 13 ชนิดถูกระบุว่าเป็นยาชนิดใหม่ และยังมียาอีก 31 ชนิดที่ถูกระบุว่าเป็นยามาตรฐานท้องถิ่นของเขตปกครองตนเองทิเบต ทั้งนี้ ยาทิเบตที่ล้ำค่าและมีชื่อเสียงอันเลื่องลืออย่าง “หหราน น่ำ ซาง เพย” และ “ฉางเจวี่ยี่” ล้วนได้รับรางวัลระดับประเทศและระดับเขตปกครองตนเองหลายครั้ง โรงงานยาของเขตปกครองตนเองทิเบตกลายเป็นบริษัทผู้ผลิตยาขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ นอกจากนี้ ยาชนิดใหม่ 4 ชนิดที่ผลิตด้วยการวิจัยและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น บริษัท Shiwei Longdanhua Keli, บริษัท Liuwei Nengxiao Jiaonang, บริษัท Liuwei Gouqi Koufuye และ บริษัท Shiwei Dida Jiaonang ล้วนได้รับหนังสือรับรองยาชนิดใหม่จากกระทรวงสาธารณสุข ในขณะที่เดียวกันยังสามารถผลิตยาดั้งเดิมได้ 350 ชนิด และมีปริมาณการผลิตปีละ 100,000 กิโลกรัม
- **อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสัตว์:** ผลิตภัณฑ์จากสัตว์เป็นพื้นฐานในการอยู่รอดของประชาชนชาวทิเบตและเป็นแหล่งรายได้หลักของเงินตราต่างประเทศจากการส่งออก ในปี 2008 มูลค่ารวมอุตสาหกรรมปศุสัตว์ของเขตปกครองตนเองทิเบตเท่ากับ 399,629 หยวน คิดเป็นสัดส่วนมูลค่ารวมของอุตสาหกรรมเกษตร ป่าไม้ ปศุสัตว์ และประมงร้อยละ 45.77 ในช่วงปลายปีมีจำนวนปศุสัตว์ทั้งหมด 24.05 ล้านตัว ปี 2002 กำไรสุทธิต่อหัวประชากรที่มีอาชีพเกษตรกรและเลี้ยงสัตว์เท่ากับ 1,521 หยวน สัดส่วนการบริโภคเนื้อและนมของประชากรต่อหัวเท่ากับ 57.73 กิโลกรัม และ 82.55 กิโลกรัมตามลำดับ และในปี 2007 กำไรสุทธิต่อหัวประชากรที่มีอาชีพเกษตรกรและเลี้ยงสัตว์เท่ากับ 2,788 หยวน มีวัวทั้งสิ้น 300,000 ตัวและแกะจำนวน 480,000 ตัว

- **หัตถกรรมขนชาติ:** อุตสาหกรรมพรมทิเบตเป็นเสาหลักที่สำคัญของหัตถกรรมขนชาติของเขตปกครองตนเองทิเบตซึ่งมีประวัติศาสตร์การผลิตยาวนานถึง 600 กว่าปี มีกำลังการผลิตพรมรวมเกือบ 20,000 ตารางเมตรต่อปี ในจำนวนนี้มีการส่งออกประมาณ 12,000 ตารางเมตรซึ่งสินค้าส่งออกทั้งหมดร้อยละ 100 ผ่านมาตรฐาน และส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมัน และฮ่องกง เป็นต้น โดยพรมทอหรือ KADIAN ของทิเบตเป็นของใช้จำเป็นในชีวิตประจำวันที่ชาวทิเบตชื่นชอบอย่างยิ่ง มีจุดเด่นคือสีสดใส ใช้ขนบริสุทธิ์เป็นวัสดุคงทนใช้งานได้นาน สีไม่ซีดจาง เป็นต้น สถานที่ผลิตพรมทอหรือ KADIAN ที่สำคัญอยู่ที่อำเภอเจียนเซ่ เขตชีกัตเซ่ซึ่งได้รับการขนานนามว่าเป็น “หมู่บ้านแห่งพรมทอ”
- **อุตสาหกรรมก่อสร้างและวัสดุก่อสร้าง:** ในปี 2000 เขตปกครองตนเองทิเบตมีการลงทุนด้านการก่อสร้างพื้นฐานเป็นมูลค่า 5,587 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.7 มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมก่อสร้างอยู่ที่ประมาณ 1,500 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.1 โดยอุตสาหกรรมก่อสร้างได้สร้างการเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศร้อยละ 2.8 ยึดครองสัดส่วนประมาณ 1 ใน 3 ปลายปี 2000 มีบริษัทก่อสร้างทั้งในและนอกเขตฯ จดทะเบียนบริษัทที่เขตปกครองตนเองทิเบตจำนวน 233 ราย มีพนักงานมากถึง 36,000 คน มีหน่วยงานสำรวจและออกแบบ 28 แห่ง บริษัทก่อสร้างที่มีความสามารถด้านวิศวกรรมการก่อสร้าง 40 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นบริษัทออกแบบและก่อสร้างวิศวกรรมโยธา 13 แห่ง ออกแบบผัง 7 แห่ง สำรวจโครงการวิศวกรรม 4 แห่ง ออกแบบโครงการพิเศษ 7 แห่ง ออกแบบน้ำประปาและไฟฟ้า 5 แห่ง และออกแบบถนนและสะพาน 4 แห่ง ขณะเดียวกันเขตปกครองตนเองทิเบตมีบริษัทวัสดุก่อสร้างจำนวน 112 ราย มูลค่ารวมอุตสาหกรรมเท่ากับ 380 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.7 ในจำนวนนั้นเป็นการผลิตปูนซีเมนต์ 450,000 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 โดยการผลิตและใช้วัสดุก่อสร้างรูปแบบใหม่เริ่มเฟื่องฟูขึ้น โครงสร้างปริมาณการผลิตและประเภทผลิตภัณฑ์ของวัสดุก่อสร้างมีการพัฒนาและขยายอย่างต่อเนื่อง

5. มูลค่าการค้าระหว่างไทยและจีน^[10]

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

2015		2016		2017		2017 (ม.ค. - พ.ค.)		2018 (ม.ค. - พ.ค.)	
นำเข้า	ส่งออก	นำเข้า	ส่งออก	นำเข้า	ส่งออก	นำเข้า	ส่งออก	นำเข้า	ส่งออก
40,912	23,311	42,030	23,799	44,239	29,506	11,668	17,230	20,020	12,442

6. จำนวนนักท่องเที่ยวจากไทยไปจีน^[11]และจากจีนมาไทย^[12]

หน่วย : ต่อคน/เที่ยว

2015		2016		2017	
ไทยไปจีน	จีนมาไทย	ไทยไปจีน	จีนมาไทย	ไทยไปจีน	จีนมาไทย
690,000	7,936,795	730,000	8,757,646	750,000	9,800,000

7. อุตสาหกรรมเป้าหมายและบริษัทเป้าหมายที่ต้องการชักจูงการลงทุนจากเขตปกครองตนเองทิเบต

อุตสาหกรรมเป้าหมาย

1. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
2. อุตสาหกรรมยาทิเบต
3. อุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสัตว์

บริษัทเป้าหมาย

1. Tibet Tianzhi Biotechnology Development Co., Ltd.
2. Tibet Zhongkai Mining Co., Ltd.
3. Tibet Pharmaceutical Co., Ltd.
4. Tibet Mingzhu Satellite Navigation Technology Co., Ltd.

บรรณานุกรม

- [1] <https://zh.wikipedia.org/zh-hans/%E5%86%85%E8%92%99%E5%8F%A4%E8%87%AA%E6%B2%BB%E5%8C%BA>
- [2] <http://finance.eastmoney.com/news/1350,20180126826211933.html>
- [3] <http://xz.people.com.cn/n2/2018/0108/c138901-31116452.html>
- [4] <http://www.haojingui.com/gdp/5046.html>
- [5] <http://xz.zhaoshang.net/yuanqu/list/>
- [6] <http://www.lsd.gov.cn/yqjs/201612/1818221934bd.html>
- [7] <https://baike.baidu.com/item/%E8%A5%BF%E8%97%8F%E8%BE%BE%E5%AD%9C%E5%B7%A5%E4%B8%9A%E5%9B%AD%E5%8C%BA/5226125>
- [8] <https://baike.baidu.com/item/%E6%97%A5%E5%96%80%E5%88%99%E5%9B%BD%E5%AE%B6%E5%86%9C%E4%B8%9A%E7%A7%91%E6%8A%80%E5%9B%AD%E5%8C%BA>
- [9] http://www.tibetol.cn/html/2013/ny_0813/1225.html
- [10] <http://www2.ops3.moc.go.th/#>
- [11] <http://thai.cri.cn/247/2018/01/18/233s263144.htm>
- [12] https://www.mots.go.th/more_news.php?cid=420&filename=index